

РЕШЕНИЕ

№ 6607

гр. София, 11.11.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 7 състав, в
публично заседание на 11.10.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маруся Йорданова

при участието на секретаря Виктория Вълчанова, като разгледа дело номер **2358** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба от Н. Р. Н., ЕГН [ЕГН] от [населено място], [улица], ет.5, офис 513 срещу наложена ПАМ на 11.02.2021г. – задържане с техническо средство тип "скоба" от служители на „Център за градска мобилност“ при СО на лек автомобил, на основание чл. 167, ал. 2, т. 2 от ЗДвП. В жалбата жалбоподателят излага съображения за незаконосъобразност на оспорената ПАМ, като издадена в нарушение на процесуалните правила и материалния закон.

В съдебно заседание, жалбоподателят, редовно призован, не се явява и не се представлява.

Ответникът по жалбата – В. К. Н., служител на „Център за градска мобилност“ /ЦГМ/, в съдебно заседание не се явява и не се представлява. По делото е депозирано подробно писмено становище от процесуален представител на ответника адвокат М. Г., с което оспорва жалбата като неоснователна. Претендира присъждане на разноски за адвокатско възнаграждение.

Съдът, като обсъди доводите на оспорващия и доказателствата по делото, намира за установено от фактическа страна следното:

На 11.02.2021г. жалбоподателят паркирала лек автомобил марка „М. С-180 Компресор“ с рег. [рег.номер на МПС] в [населено място], на ул.“К. срещу № 4, след табелата „Зелена зона“. На същия ден около 18.00 часа при осъществена проверка от служител на [фирма] В. К. Н., на длъжност „контрольор автомобилен транспорт“,

установил, че автомобилът на жалбоподателя е паркиран в участък, който попада в „зелена зона“ на [населено място], като за същия не е заплатена дължимата сума за престой в зоната, нито чрез изпратен SMS, нито чрез поставен талон, поради което спрямо автомобила е наложена ПАМ по чл.167, ал.2, т.2 от ЗДвП – принудително задържане на пътното превозно средство. На автомобила е поставено съобщение № 1807951, в което е посочено начина и реда за поставяне на техническо средство тип „скоба“ на МПС, както и е посочена възможността и условията при които МПС може да бъде репатрирано в специализиран паркинг.

При установяване на нарушението и поставянето на скобата са изготвени цветни снимки, приложени по делото /л.35-37 от делото/. На същата дата, след заплащане на „глоба“ в размер на 30 лв. от жалбоподателя, екип на [фирма] е свалил „скобата“ от автомобила. По делото е приета административната преписка, в която са приложени Заповед № СОА20-РД95-502 от 29.12.2020г. /л.18-23 от делото/ на кмета на Столична община за въвеждане на територията на СО режим на почасово платено паркиране „Синя зона“ и „Зелена зона“, Заповед № СОА18РД- 95-454 от 03.08.2018 г. /л.27-30 от делото/ на кмета на СО, с която е одобрен реда и условията за принудително задържане, чрез блокиране на колелото на неправилно паркирано ППС, в зоните за почасово платено паркиране, при използване на техническо средство тип „скоба“. Приложена е Инструкция за работа на служителите на длъжност „Контрольор автомобилен транспорт“ и „Контрольор автомобилен транспорт, той и шофьор“, утвърдена от изпълнителния директор на ЦГМ /л.38-49 от делото/. Представени са доказателства за СО, отдел „Организация и безопасност на движението“ за районите, които са определени за синя и зелена зона.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е процесуално допустима като подадена в срок, от страна, която има правен интерес от оспорването, и срещу акт, който подлежи на съдебен контрол.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

По валидността на акта:

Съгласно чл.167, ал.2, т.2 от ЗДвП служби за контрол, определени от кметовете на общините, използват техническо средство за принудително задържане на пътното превозно средство, за което не е заплатена дължимата цена за паркиране по чл.99, ал.3 от с.з. до заплащане на цената и на разходите по прилагане на техническото средство. Според чл. 124 от НОДТСО, оперативната дейност по използването и прилагането на техническото средство тип "скоба", таксуването на собствениците или упълномощените от тях водачи, както и освобождаването на принудително задържаните ППС, се организира и осъществява от общинското дружество [фирма] по ред и при условия, определени със заповед на кмета на Столична община, издадена на основание и в изпълнение на чл. 167 и сл. от ЗДвП. Съгласно Заповед № СО 18 РД-95-454/03.08.2018г., кметът на СО е одобрил „Ред и условия за принудително задържане, чрез блокиране на колелото на неправилно паркирано ППС в зоните за почасово платено паркиране при използване на техническо средство, тип „скоба“. С посочения акт, кметът на СО е определил юридическото лице [фирма], като орган по смисъла на §1, т.1 АПК, на когото са възложени административните правомощия по налагане на принудителната административна мярка, като е оправомощил служители на [фирма] с властническите правомощия по чл.167, ал.2, т.2 от ЗДвП. Именно поради оправомощаване на служители на общинското предприятие, а не на цялото

предприятие, изпълнителният директор на търговското дружество е приел Инструкция за работата на служителите на длъжност "Контрольор автомобилен транспорт" и "Контрольор автомобилен транспорт, той и шофьор" в сектор "Принудително задържане" от отдел "Паркиране" на дирекция "Паркиране и мобилност" по участъците от зоните с режим на почасово платено паркиране - "синя зона" и "зелена зона", в която е регламентирал действията на длъжностните лица, които са оправомощени да налагат принудителната административна мярка. Мярката е приложена и при спазване на административно-производствените правила, като съдът намира за неоснователни доводите на жалбоподателя за нарушаването им. В ЗДвП не е предвидено съставянето на нарочен акт в писмена форма за налагането на този вид ПАМ. В този смисъл е и разпоредбата, предвидена в чл.167, ал.2, т.2 от ЗДвП, упълномощените лица са длъжни да поставят на предното обзорно стъкло писмено съобщение. Това съобщение е достатъчно да констатира поставяне на техническото средство, посредством което мярката се счита за наложена. С оглед на изложеното, носител на властническото правомощие да наложи принудителните административни мерки са лицата – служители на [фирма], които въз основа на валидно правоотношение заемат длъжността „контрольор автомобилен транспорт“. По изложените съображения съдът намира, че оспорвания акт – ПАМ е наложен от компетентен орган, в кръга на предоставените му правомощия и при спазване на процедурните правила, с оглед на представените по делото допълнителни трудови споразумения, както и длъжностни характеристики.

По процесуалната и материална законосъобразност на акта:

Въвеждането на платено паркиране в населените места е нормативно уредено в чл.99, ал.1 от ЗДвП - в населените места собственикът или администрацията, управляваща пътя може да определи райони, пътища или части от пътища за зони за платено и безплатно паркиране в определени часове на денонощието. Съгласно ал.3, таксата за паркиране се определя от общинския съвет. В чл.167, ал.2, т.1 и т.2 ЗДвП е предвидено, че службите за контрол, определени от кметовете на общините контролират в населените места спазването на правилата за паркиране от водачите на пътни превозни средства и използват техническо средство за принудително задържане на пътното превозно средство, за което не е заплатена дължимата такса за паркиране по чл. 99, ал. 3, до заплащане на таксата и на разходите по прилагане на техническото средство.

Със Заповед № РД-95-502/29.12.2020г. на кмета на Столична община се въвежда режим на почасово платено паркиране на улици, булеварди и площи – общинска собственост „Синя зона“ и „Зелена зона“. На 03.08.2018 г. със Заповед № РД-95-554 /л.27/ кметът на Столична община одобрява „Ред и условия за принудително задържане на колелото на неправилно паркирано ППС чрез използване на техническо средство тип „скоба“. В т.2 от приетите Ред и условия е предвидено, че след констатиране на престой на ППС, без заплащане в зоните за почасово платено паркиране от служителите на общинското дружество [фирма], се извършва задържане на ППС чрез използване на техническо средство тип „скоба“.

По делото безспорно се установява, че личният автомобил на жалбоподателят „М. С-180“ с рег. [рег.номер на МПС] е бил паркиран на 11.02.2021г. на [улица], срещу № 4. Съдът намира за неоснователни доводите, изложени в жалбата, че наложената ПАМ е незаконосъобразна, тъй като зоните за платено паркиране, определени със заповед, не могат да обхващат и началото на самите улици и

кръстовищата. Видно от разпечатката по делото приложени от ответника към часът на извършване "заскобване" на автомобила същият безспорно е бил паркиран в „зелена зона“ и липсват данни да е било извършено заплащане за паркиране преди този час от жалбоподателя. Неоснователно е и твърдението на жалбоподателя, че талоните за платено паркиране били поставени отзад в автомобила, тъй като съгласно цитираната инструкция, при поставен талон на място различно от предното табло на автомобила, или поставен по начин, при който се скриват част от отбелязванията, като се възпрепятства последващ контрол, се приема като нередовно паркирано ППС неправилно. В случая основанийето за налагането на оспорената ПАМ-на улица /общинска собственост/, в която е въведено почасово паркиране и това е отбелязано в началото на улицата жалбоподателят фактически е използвал паркомястото за платено паркиране. Безспорно от доказателствата по делото се установява, че от представената по делото схема от СО за наличието на зони и подзони попадащи в зелена зона. Предвид гореизложеното, съдът намира, че обжалваната принудителна административна мярка се явява законосъобразна, постановена при правилно приложение на материалния закон и в съответствие с процедурните правила, поради което жалбата се явява неоснователна и следва да бъде отхвърлена.

С оглед изхода на делото, своевременно направеното искане и на основание чл.143, ал.4 АПК е дължимо присъждане на разноски по делото, както следва: на заплатено от „Център за градска мобилност“-ЕАД адвокатско възнаграждение, за осъществената защита от адв. Г. в доказан размер на 600 лева, която сума жалбоподателя следва с решението да бъде осъден да заплати.

Така мотивиран, на основание чл.172 ал.2 от АПК, Административен съд София-град, III отделение, 7-ми състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Н. Р. Н., ЕГН [ЕГН] от [населено място], [улица], ет.5, офис 513 срещу наложена ПАМ на 11.02.2021г. – задържане с техническо средство тип "скоба" от служители на „Център за градска мобилност“ при СО на лек автомобил, на основание чл. 167, ал. 2, т. 2 от ЗДвП.

ОСЪЖДА Н. Р. Н., ЕГН [ЕГН], да заплати на [фирма] – С., ЕИК[ЕИК], [населено място], [улица] разноски по делото в размер на 600 лева.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване .

СЪДИЯ:

